

Bilag 10.

Udvalget angaaende Oprettelse af en Landsret paa Fyn.

Odense, den 31. Marts 1927.

Til Regering og Rigsdag.

Ved det i Genpart vedlagte Andragende, dateret 31. August 1923, blev der rettet Henvendelse til Regering og Rigsdag fra nærværende Udvalg, der i Efteraaret 1921 blev nedsat til at arbejde for Oprettelse af en fast Landsret for Fyn med Sæde i Odense. Andragendet var tiltraadt af de 3 fynske Amtsraad, af de fynske Byraad samt af de 3 fynske Sogneraadforeninger og de mere betydende Erhvervsorganisationer i Fyns Stift.

Udvalget havde i Januar 1924 Forhandling med det Folketingsudvalg, der var nedsat til Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916, ligesom Udvalget havde en Forhandling med den daværende Justitsminister Hr. Rytter, men da Rigsdagen ikke fik Sagen færdigbehandlet, opnaaedes intet Resultat.

Ogsaa med Hr. Justitsminister Steincke har Udvalget ført Forhandling, og da nævnte Minister senere fremsatte et Forslag til Ændringer i Lov om Rettens Pleje, var det i § 1 foreslaaet, at de fynske Retssager skulde henlægges under Søndre Landsret, men at der i Odense skulde indrettes en Afdeling af denne Rets Embedskontor. Der findes endvidere følgende Bestemmelse:

„Sager, der anlægges i de sønderjydske Amter, kan kun med begge Parters Samtykke af Landsretten berammes til Domsforhandling andetsteds i Landsretskredsen. Tilsvarende Regel gælder med Hensyn til Sager, der anlægges i de fynske Amter.“

Dette Forslag, der mødte Tilslutning under Behandlingen, naaede ikke at blive til Lov.

Den nuværende Justitsminister har fremsat et nyt Forslag, hvorefter den sønderjydske Landsret skal falde bort, og hvorefter Tilstanden for de fynske Landsretssagers Behandling bliver som hidtil, altsaa under Østre Landsret.

Da Udvalget vedblivende maa finde den nugældende Ordning saare uheldig for den fynske Befolkning, og da man maa hævde, at denne Ordning griber ind i Retsplejelovens Regler om Umiddelbarhed i Bevisførelsen i saa stærk en Grad, at den fynske Befolkning ikke kan være tjent dermed, tillader Udvalget sig herved paa ny at rette Henvendelse til Regering og Rigsdag.

Udvalget mener stadig, at der er tilstrækkeligt Grundlag for Oprettelse af en selvstændig fynsk Landsret med Sæde i Odense. Angaaende Begrundelsen herfor tillader Udvalget sig ganske at henvise til det Andragende, der blev indgivet i 1923, og andrager paa ny om, at denne Ordning gennemføres ved en Lovændring.

Efter de Udtalelser, der foreløbig er fremkommet i Folketinget, har Udvalget faaet den Opfattelse, at der er nogen Udsigt til, at den sønderjydske Landsret nedlægges. Saafremt den ovenfor omtalte Oprettelse af en selvstændig fynsk Landsret ikke kan gennemføres, kunde Udvalget tænke sig den Ordning, at der i det nu foreliggende Forslag kunde indføres den Ændring, at der i Odense indrettes en Afdeling af Østre Landsrets Embedskontor, og saaledes, at Sager, der anlægges i de fynske Amter, kun med begge Parters Samtykke af Landsretten kan berammes til Domsforhandling andetsteds end i de fynske Amter.